

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 135. — ŠTEV. 135.

NEW YORK, TUESDAY, JUNE 11, 1935. — TOREK, 11. JUNIJA 1935

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

VODITELJI KONGRESA PRED VELIKO BORBO ZA NRA

GUFFNEYEVA PREDLOGA BI ODVRNILA PREMOGARSKI ŠTRAJK

Ovire za podaljšanje naraščajo. — Bliza se dan, ko pride NRA ob veljavo. — Delavstvo zahteva sprejem Guffneyeve in Wagnerjeve predloge. — Tudi debata v senatu bi mogla premogarsko stavko odložiti.

WASHINGTON, D. C., 10. junija. — Voditelji administracije v kongresu stoje pred veliko borbo, ko se bliža usodepolni dan 16. junija, ko izgubi NRA svojo veljavo.

Medtem ko skušajo vladni pristaši čimprej sprejeti predsednikovo predlogo za novo NRA, se nasprotniki pripravljajo, da bodo pobijali predlogo in dovolili, da NRA 16. junija sploh umre.

Predsednik senatnega finančnega odbora Harrison bo stavil nujni predlog, da senat sprejme predlogo za novo NRA, kakor jo je že sprejela poslanska zbornica. Po tej predlogi bo sicer ostalo samo še ogrudje stare NRA, vendar pa bo imela dovolj moči, da bo zbiral podatke o delavskih plačah in o izkoriščanju posameznih podjetnikov, da bo mogla poročati predsedniku.

Vladni voditelji so bili že posvarjeni, da bo nasprotna skupina zahtevala, da se predloga še enkrat izroči finančnemu odboru v prevdarek in proučavanje, toda temu nasprotno pa bo najbrže delavstvo zahtevalo takojšnji sprejem Guffneyeve premogarske in Wagnerjeve delavske predloge, ki že sami predstavljate velik del nove NRA.

Senator Harrison je uverjen, da bo Rooseveltova predloga v senatu sprejeta v isti obliki, kakor jo je sprejela poslanska zbornica.

Pristaši Guffneyeve premogarske predloge zahtevajo, da mora biti predloga sprejeta pred 16. junijem, ker bodo v nasprotnem slučaju premogarji zastavkali.

Premogarske delavske organizacije in posebno United Mine Workers of America vstrajajo pri tem, da je sprejeta Guffneyeva predloga, ki bo stopila na mesto premogarskih pravilnikov, ki so bili razveljavljeni vsled odločitve najvišjega sodišča.

Predsednik Roosevelt je prejšnji teden odločil, da mora biti Guffneyeva predloga med vsemi predlogami najprej sprejeta. Predsednik je mnenja, da bi ta predloga odvrnila nevarno stavko, poleg tega pa bi bila tudi podlaga za slične postavke za druge industrije.

WASHINGTON, D. C., 10. junija. — V Washingtonu narašča upanje, da bo mogoče odvrniti pretečo premogarsko stavko, ko je predsednik odbora podjetnikov Charles O'Neil naznanil, da se je sporazumil z United Mine Workers glede premembe Guffneyeve premogarske predloge.

Po tej predlogi bi bila postavljena 'mala NRA' in bi bilo po njej mogoče določati cene, da bi lastniki rogov imeli dovolj dohodkov, da bi mogli vstreči zahtevi premogarjev glede plač in delovnega časa.

Sedanji premogarski položaj je zelo kočljiv in nevaren. Predsednik United Mine Workers of America John L. Lewis je zagrozil, da bo 17. junija zastavkalo 450,000 premogarjev, ako do tedaj ne bo sklenjena med premogarji in lastniki rogov nova pogodba glede plač in delovnih ur.

Lewis je tudi potrdil, da je bil dosežen sporazum z O'Neillovim odborom. Dodal pa je tudi, da bo mogoče vsled dolgotrajne debate v senatu tudi z lastniki rogov dosežen sporazum, da se stavka za nekaj časa še odloži.

Weyerhaeuserjev odvajalec prijet

GOERING SE JE VRNIL V NEMČIJO

Princ Pavel mu je podelil visoko odlikovanje. General se je razjaril nad časnikarskim poročevalcem.

Monakovo, Nemčija, 10. jun. Ministrski predsednik general Goering je po dvomesečnem potovanju po Balkanu prišel v Monakovo. Iz Beograda je dopel z aeroplanom, s katerim se je za malo časa ustavil v Budimpešti.

Pred odhodom iz Beograda mu je regent princ Pavel podelil najvišje odlikovanje za tuje, red belega orla.

Beograd, Jugoslavija, 10. junija. — Uradni krogi v Beogradu se trudijo zastonj molččnosti vreti čez pripetljaj, ki se je zgodil tekom Goeringovega obiska.

V razgovoru z izdajateljem vodilnega jugoslovanskega dnevnika "Politika", Valterjem Ribnikom, je Goering Ribnikovo očital, da njegov list zavzema Nemčiji sovražno stališče. Pri tem je bil Goering tako glasen, da je bilo mogoče slišati njegov glas po hodnikih hotela. Ob tej priložnosti je Goering zagrozil, da bo dopisnika "Politike" izgnal iz Berlina in da to grožnjo ponovil, ko je prišel na letališče nek poročevalca, da poroča o Goeringovem odhodu.

PREDSEDNIK DELA NA SVOJEM DOMU

Hyde Park, N. Y., 10. junija. Ko se je v petek predsednik Roosevelt pripravil, da odpotuje iz Bele hiše na svoj dom v Hyde Park, je v svoj kovčeg naložil poldrugi čevljev raznih listin ter je kazoč na nje, rekel: "Samo to bom delal, kadar pridem domov in nič drugega".

Ko je skupno s svojima osebama tajnicama Miss Margaret Le Hand in Miss Grace Tully delal do večera, je prišel do polovice kupa in bo predelal vse do srede jutraj, ko bo z avtomobilom odpotoval v West Point. V sredo zvečer bo predsednik zopet v Beli hiši.

Svoje delo v nedeljo je predsednik samo dvakrat prekinil; prvič, ko je bil s svojo materjo v St. James episkopalni cerkvi in popoldne, ko se je z avtomobilom odpravil z matrinega posestva na svoje malo posestvo v Dutchess okraju.

Ker je predsednikov prvi tajnik Louis Howe že dolgo bolan, mora mnogo sam pisati, kajti mnogo zaupnih pism, katere je navadno pisal predsednikov osebni tajnik, mora sedaj pisati sam.

"Glas Naroda"
Advertise in

PREMIRIJE V GRAN CHACO SKLENJENO

Zunanja ministra obeh držav sta se pogodila za premirje 12 dni. — V tem času se bodo vršila mirovna pogajanja.

Buenos Aires, Argentina, 10. junija. — Bolivijski in paragvajski zunanji ministri sta se sporazumela za 12-dnevno premirje, ki bo mogoče prinese zaželjeni mir, ki bo končal triletno krvavo vojno, ki je na obeh straneh zahtevala 50,000 življenj, 75,000 pa jih je pohabljenih.

Do sporazuma je prišlo ob 3 zjutraj na konferenci, ki se je pričela ob 10 zvečer.

Podrobnosti premirja niso bile oznanjene, toda se je izvedelo, da sta se oba zunanja ministra sporazumela za 12-dnevno premirje. V tem času pa se bosta pogajala za mir.

Ako se oba zunanja ministra pogodita za mirovne pogoje, jih morata Bolivija in Paragvaj potrditi, predno bo pogodba podpisana v Buenos Aires.

Buenos Aires, Argentina, 10. junija. — Senora Delisario Rivarola, žena paragvajskega notranjega ministra in senora Tomas Elio, žena bolivijskega zunanjega ministra sta jokali, ko je bilo sklenjeno premirje in sta se v katedrali pri maši za mir poljubili. Svoja moža sta spremili v Buenos Aires na panameriško trgovsko konferenco in na pogajanja, ki naj bi končala obupno triletno vojno.

Pri maši, katero je služil nadškof Copello, so bili navzoči vsi zastopniki bojujočih držav in zastopniki posredujočih držav.

Senora Elio ima štiri sinove na različnih krajih bojnega polja.

SPOPADI PRI POGREBU MORILCEV

Boston, Mass., 10. junija. — Do velikih izgrediv je prišlo pri pogrebu dveh bratov Millen in Abrahama Faberja, ki so bili v petek zjutraj usmrčeni na električnem stolu.

Družine obeh Millenov in Faberjev so protestirale proti navzočnosti velike množice in prišlo je do pretepa. Policija pa je kmalu napravila red.

Ko sta bila trupla Murtona in Irvinga Millen prinešena v hišo očeta Joseph Millena, se je kmalu zbralo okoli hiše okoli 1000 ljudi. Policija je dovolila samo prijateljem obeh morilcev, da so ju mogli pogledati. Kmalu nato pa so bila trupla vseh treh prepeljana na pokopališče, kjer je prišlo do spopadov.

Pogreba pa se ni udeležila Murtonova žena Norma, ki se

POLITIČNA KRIZA NA ROMUNSKEM

Kraljev prijatelj je kritiziral vlado. — Ljudska stranka protestira. — Padec vlade je mogoč.

Bukarešta, Romunska, 10. junija. — Romunska se nahaja v veliki politični krizi, ki bo mogoče izzvala padec sedanje vlade in jo omajala stališče kralja Karola.

Kriza je nastala vsled radio govora kraljevega prijatelja Gabriela Marimescu, katerega je kralj Karol imenoval za policijskega načelnika v Bukarešti, ker je kritiziral romunsko vlado pred Karolovo vrnitvijo. Njegov govor je bilo slišati po celi Romunski. Bila je ravno peto obletnica, ko se je Karol vrnil na romunski prestol.

Marimescu je v svojem govoru trdil, da je bila Romunska pred Karolovo vrnitvijo v pravi anarhiji, da je bila izpostavljena komunistični propagandi, da je bila v nevarnosti, da jo preplavijo boljševiki, česar tedanja vlada ni mogla odvrniti.

Predsednik močne ljudske stranke Ion Milalache je poslal oster protest proti napadu na ministrskega predsednika Jurija Tatarescu in je zahteval pojasnilo, ako je vlada zašla v resno dobo anarhije in neodgovornosti.

Mihalache je zahteval, da se Marimescu opraviči, da ne bo imel narod utisa, da je položaj v neredu.

"Ako Marimescu ne bo takoj kooznan", pravi Mihalache v svojem pismu, "tedaj bo šel iz dežele utis, da je sedanja vlada popolnoma brez vesti in odgovornosti".

KAROL MISLI NA ŽENO

Bukarešta, Romunska, 10. junija. — Kralj Karol, ki je potoval po Besarabiji, da vidi, kako je napredovala dežela pod romunsko vlado, je po svojem povratku rekel:

"Ali nisem zaslužil, da svet do neke mere odobruje moje delo? Ali v resnici zaslužim, da me blatijo in kritizirajo v Zdr. državah in drugod samo zato, ker se je moja žena proti moji volji ločila od mene? Ali je svet pozabil, kako sem proslil princezo Heleno, da pride k meni v Pariz in se z menoj sprijazni, ko sem bil iz političnih razlogov prisiljen zapustiti Romunsko?"

"Ako bi svet poznal vso resnico naših zadev, bi bil meni bolj naklonjen. Tudi v kraljevem življenju so trenutki žalosti. V tem času obračam svoje misli na svojega sina Mihalela in naravno tudi na mater, ki mu je dala življenje".

nahaja ve zaporih. Na pogreb svojega zaročenca Faberja tudi ni prišla Rose Knellay.

ODVAJALČEVO ŽENO IZDAL IZMENJANI BANKOVEC

Prijeti zakonski par je vse priznal. — Tretjemu odvajalcu se je posrečilo pobegniti. — Odvajalci bodo obsojeni po Lindberghovi postavi.

WASHINGTON, D. C., 10. junija. — Ravnatelj preiskovalnega urada justičnega departmenta J. Edgar Hoover, je naznanil, da ste bili aretirani dve osebi, ki ste priznali, da ste bili v zvezi z odvedbo 9 let starega George Weyerhaeuserja, za katerega je njegov oče John Philip Weyerhaeuser plačal \$200,000 odškodnine.

Hoover je naznanil, da so njegovi detektivi prijeli Hermana M. Waleya in njegovo ženo Margaret v Salt Lake City, Utah.

Kot pravijo zvezni uradniki, sta oba svoj zločin popolnoma priznala in kot svojega tovariša označila tudi Williama Mahana.

Ker je bil mladi Weyerhaeuser držan nad 7 dni, predno je bil izpuščen, je odvedba po Lindberghovi postavi postala zvezni zločin. Zato bodo odvajalci pripeljani v Washington, kjer bodo po Lindberghovi postavi obsojeni na smrt.

Prvi bankovec odkupnine za \$20 je bil izdan za železniški vozni listek v Huntington, Oregon za Salt Lake City, Utah, kjer so trgovci kmalu pričeli prejemati bankovce.

Ko je Waleyeva žena v soboto dopoldne v neki trgovini hotela plačati z bankovcem za \$5, je blagajničarka naglo pogledala seznam bankovcev odkupnine in je takoj poklicala policijo, ki je Waleyevo prijela. Kmalu nato so detektivi tudi prijeli njenega moža. Pri zasliševanju sta vse priznala in izdala tudi Mahana.

Se predno sta bila Waley in njegova žena prijeta, je policija v Butte, Mont. bila Mahanu na sledi. Nek policist je v nekem avtomobilu opazil poznan obraz. Takoj se spomnil, da je to Mahan, katerega je pred šestimi leti aretirar zaradi nekega bančnega ropa. Ko Mahan zapazi policista, naglo skoči iz avtomobila, je preskočil ograjo in izginil med hišami. Mahan pa je v avtomobilu pustil \$15,000 ki so del Weyerhaeuserjeve odkupnine.

AEROPLAN PADEL V LAKE ONTARIO

Watertown, N. Y., 10. junija. — Štiri moški, med njimi trije piloti, so bili ubiti, ko je aeroplan za štiri potnike padel v Lake Ontario v Henderson Harbor, ki je letovišče 10 milj severovzhodno od Watertown.

Aeroplan je treščil v jezero 300 jardov od kraja. Vsi so bili zelo razbiti.

Naročite se na GLAS NARODA največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

JAPONCI PRIPRAVLJAJO CES. PALAČO

Japonci bodo postavili bivšega cesarja na prestol. — Kitajci se umikajo iz severne Kitajske.

Tientsin, Kitajska, 10. junija. — Delavci so pričeli pripravljati in popravljati palačo, v kateri je stanoval Henry Pu-yi, ko je bil kitajski cesar in ki je sedaj mančukvanski cesar z imenom Kang Teh.

Kitajci se boje, da se bo bivši cesar vrnil v to pokrajino in bo vladal povečani državi pod japonsko nadoblastjo na istem prestolu, s katerega ga je pregnala kitajska revolucija.

Temu nasproti pa Japonci zatrjujejo, da pripravljajo palačo za poveljnika severne armade, generala Umezu.

Iz Port Arthurja sta prišli dve japonski bojni ladji in sta se zasedrili pred Tientsinom.

Japonsko vojaštvo je bilo poslano z oklopnimi avtomobili v Jaigčun, kjer so kitajski vojniki, ki se umikajo iz severne Kitajske, zažgali brzogajni drog, ki služi japonskim vojaškim namenom. Japonci so naglo postavili nov drog in so pri tem opazili, da so se Kitajci umaknili samo 5 mil. Nekateri so mnenja, da nameravajo Kitajci pričeti boj.

Ko je japonsko vojaštvo odhajalo proti Jangčunu, je sedem japonskih oklopnih avtomobilov ropotalo skozi mesto.

Japonsko vojaško poveljstvo je obvestilo kitajske oblasti, da se bo nek japonski višji uradnik z aeroplanom peljal nad Tientsinom v Peiping in zahteva zanj varnost.

STAVKA V LADJEDELNICI

Camden, N. J., 10. junija. — Konferenca, ki je imela namen poravnati spor med 4500 stavkujočimi delavci v ladjedelnici in lastniki, se je neuspešno končala.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto valja na Ameriko in	Za New York na celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo na celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedeljo in praznikov.

Dopolni brez podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalište naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 2-3874

SKRB ZA FARMERJE

Pred nekaj tedni je vojaški transportni parnik odplul iz San Francisco in peljal skupino farmerskih naseljencev, za katere je Stric Sam pripravil domovanja v Matanuska dolini v Alaski, 125 milj od Sewarda.

S tem je ameriška vlada pokazala, da očetovsko skrb za obubožane farmerje, ki so bili prisiljeni zapustiti po suši in peščenih viharjih opustošeno zemljo v državah Minnesota, North in South Dakota in Michigan.

Za nje pa je vse boljše preskrbljeno kot pa je bilo za pionirje, ki so prodirali proti zapadu.

Vlada je poslala v Matanuska dolino poljedeljskega veččaka, da pripravi pot za nove pionirje.

Za vsako družino je vlada določila 40 akrov zemlje, hišo in gospodarska poslopja, živino in poljedeljsko orodje.

Vsakemu farmerju bo vpisan dolg \$3000., katerega bo odplačeval 30 let po 3 odstotke.

* Za zdravje kolonistov bodo skrbeli en zdravnik, en zobozdravnik in ena bolnišnica strežnica. Postavili bodo tudi šole in če bo šlo vse po sreči, bo v doglednem času razdeljenih 76,000 akrov rodovitne zemlje.

Izmed velikega števila prosilcev so bili izbrani oni kolonisti, ki so navajeni na ostro podnebje severozapada Združenih držav. Vsi so dobivali vladno podporo, ker se na svojih domovih niso več mogli preživljati.

Nikdo pa ne more jamčiti za njihov uspeh. Navzlic temu, da je zemlja rodovita in za razmere v Alaski podnebje milo, vendar bodo morali premagati mnogo ovir. Mnogo bodo trpeli vsled moskitov.

Poteklo bo še nekaj let, predno se bo izkazalo, ako se je ta poiskus obnesel ali izjalovil.

Vlada ni mogla pokazati večje velikodušnosti, kot da jim je pomagala v njihovem mnogoletnem prizadevanju, da bi se mogli preživljati na nerodoviti zemlji.

Iz poročila reliefnega administratorja Harry L. Hopkinsa je razvidno, da je skoro milijon farmerskih družin dobivalo vladno podporo.

S poskusom v Alaski hoče vlada kar največ farmerskih družin vzeti iz reliefa in jim pomagati, da se morejo sami preživljati.

Kako daleč bo šla vlada v tem, da pomaga revnim ljudem, da morejo skrbeti sami zase ni znano.

Izdelani so bili veliki in dobri načrti, toda šele bodočnost bo pokazala, ako bodo uspeli.

Dopisi.

S pota.

Predno sem zapustil Kansas City, sem obiskal vojni muzej, kar je nekaj novega. Muzej je umetno zidan in stoji na majhnem hričku, ki je poraščen z raznim drevjem in grmovjem. Na eni strani v muzeju so razni predmeti, ki kažejo vojne strahote, orožje, maske in slike ki kažejo razne narodnosti v vojaških uniformah. Tu je videti vse, kar so vojaki prinesli z bojišča. Nek vojak je prinesel kose slikanih okrasov, ki so bili odstreljeni v neki katedrali. Dalje je mnogo srebrom ali zlatom okrašenih revolevjev, s popisom, katere mu generalu ali kakemu višjemu častniku so bili odvzeti itd. Na drugi strani tega velikega muzeja pa so samo slike, ki predstavljajo strahote vojne. Tu je videti tudi mnogo zastav, raznih odlikovanj itd. Še na voznji v Omahi, Neb. sem razmišljal o teh strahotah.

Muzej je veliko okroglo poslopje in so v kamen mračno izklesane podobe. Angel miru drži v rokah oljčno vejo in strmeče gleda vojake z orožjem. Poleg angela pa sede in čepce vojne sirote. Poleg teh podob pa so po stenah še prazni prostori, v katere bodo vdolbene podobe generalov in tedanjega predsednika Wilsona.

Kansas City se nahaja skoro na meji držav Kansas in Missouri. Kot mesto je bilo inkorporirano leta 1850.

Prvi most iz Kansasa v Missouriju je bil zgrajen leta 1869. Mesto šteje 121,857 prebivalcev.

V Kansas City so največje klavnice, v katerih je prejšnje čase delalo na tisoče delavcev, danes pa jih je le še neznatno število.

"Štirideset let sem delal v klavnici, zdravje sem si pokvaril in onemogel in danes ni ne dela, ne jela. Le hišo imam, katero pa komaj izplačujem", mi je tarnal rojak.

Reka Missouri ob velikem deževju hudo naraste in pogosto napravi veliko škodo.

V Kansas City je več Slovencev in Hrvatov, ki so bili po največ že tam rojeni.

Ko sem se peljal proti Omahi ob rekah, so obdelana polja kaj lepo kazala. Kot pa berem v časopisih, je zopet pridrla voda iz Colorado ter napravila ogromno škodo.

V Omahi, Neb., sem opazoval lepe domove naših rojakov, ki so večinoma zaposleni v klavniceh in drugih industrijah. Imajo tudi več društev. V bližini živi tudi slovenski zgodovinar Rev. Zaplotnik, ki mnogo potuje in piše zgodovino naših prvkov. Njegovi spi-

si so zanesljivi, ker hodi po raznih knjižnicah in drugod, kjer dobi resnične podatke o davnih dneh naših prvih naseljencev. Rev. Zaplotnik me je tudi povabil na obisk, katerega pa sem zaradi nujnih opravkov moral odložiti na poznejši čas.

V Omahi se nisem mudil dolgo ter sem zopet potoval dalje v Minnoso in sicer do Dulutha.

Matija Pogorelec.

Creighton Mine, Ont., Canada.

Ker mi bo naročnina potekla 10.6.35, vam pošiljam po M. O. znesek \$3.00 za nadaljnjih šest mesecev. List Glas Naroda rad čitam, ker je vedno dosti novic v njem. Večkrat čitam tudi dopis "S pota". To je naš stari rojak Matija Pogorelec.

Spomnim se dobro, ko je parkrat pri meni prenočeval s svojo zlatino in težko prtlijačo v Spruse Loc., Eveleth, Minn. In tudi povedal nam je dosti zanimivega. Zato ga najlepše pozdravim in želim mu še mnogo let dočakati in naj se večkrat oglasi.

Tukaj v Canadi smo tudi dočakali zeleno pomlad, tudi solata je že zelena, in vse rožice so razcvetlele.

Končno pozdravljam vse bralce in bralke lista Glas Naroda.

Pozdravljam tudi Petra Zgago, ker nam večkrat kakšno smešno pove.

Joe Zakrajšek.

Noranda, Canada.

Dolgo se že nikdo ni oglašil iz naše naselbine, Norande. Zato jaz malo omenim, kako je tu. Delavske razmere so bolj slabe, ali kateri dela še prilično zaslužijo.

Sedaj nas je tudi obiskal častiti g. župnik J. Plevnik, tako da je imel vsaki priloiko opraviti svojo velikonočno dolžnost.

Obenem tudi pošiljam naročnino za Josipa Grandovec za pol leta.

Obenem pa tudi pošiljam lepe pozdrave vsem Slovincem po Canadi in širom Amerike.

S pozdravom

John Snoj, naročnik.

"GLAS NARODA"

pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori.

Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Iz Slovenije.

Družinska žaloigra pred sodniki.

Pred malim senatom mairborskega okrožnega sodišča se je vršila 24. maja dopoldne razprava, za katero se je pobreško predmestje nenavadno zanimalo. Na zatožni klopi sta bila 26-letni mizarski pomočnik Anton Straus iz Prešernove ulice na Pobrežju in 32-letna vdova mizarskega mojstra Angela Gselman iz Nasipne ulice 8. Anton Straus je obtožen, da je v noči na 18. marec z udarci s kolom usmrtil mizarskega pomočnika Konrada Gselmana, Angela Gselman pa, da je naklepoma pomagala storiti navedeno dejanje na ta način, da je sporazumno s Strausom izvalila svojega pokojnega moža iz hiše.

Razpravo je vodil dr. Tombak, obtožbo je zastopal drž. tožilec Sever. Oba obtožena sta se nahajala v preiskovalnem zaporu, iz katerega so ju pripeljali pazniki v razpravno dvorano. V obtožnici je državni tožilec razgrnil zamotano ozadje tragičnega dejanja.

Obdolženka se je poročila 1. 1922 s Konradom Gselmanom. Toda kmalu je zavladovalo v zakonu nesoglasje. Pred sedmimi leti se je obdolženka spoznala s soobtožencem Strausom ter je nastalo med njima ljubavno razmerje, katerega sad je bil tudi otrok. Gselman je vedel za razmerje, vendar je to mirno prenašal, ker je bil že po naravi mirnega značaja, bil pa je tudi skrben in priden delavec in dober zakonski mož.

Šele avgusta lani, ko se je žena preselila od moža k Strausu, je vložil proti obema tožbo; ko se je pa na letošnjega januarja žena povrnila k njemu nazaj, jo je sprejel zopet k sebi.

Kljub temu pa žena ni pretrgala vezi s Strausom. Nastale so zaradi tega vedno bolj napete razmere ter se je sovraštvo med Gselmanom in Strausom še povečalo.

Straus je izjavil javno, da bo Gselmanu glavo razbil, in res ga je potem pretepel. Dne 17. marca sta oba popivala v Holcovi gostilni ter skupno odšla proti domu. Okrog 22 je Gselman zopet odšel v gostilno Jožefa Janeza na Pobrežju, kjer je že nate Strausa. Nastal je med obema spor, da se je Gselman bal iti sam domov ter je prosil gostilničarja, da ga je spremlj. Kmalu nato je odšel tudi Straus proti domu ter se ustavil spotoma pred Gselmanovo hišo. Okrog 23 se je začel iz Gselmanove hiše strahovit krik, skozi okno je skočila obtožena ter tekala okrog hiše, kričaje, da bo šla po orožnike. Gselman je stopil k vratom ter pozval ženo, naj se

vrne v hišo. Takrat pa je priškolil Straus s kolom v roki ter udaril Gselmana z vso silo po glavi. Na tleh ležečega je še naprej mlatil, da se je onesvestil. Umrl je kmalu nato zaradi otrpnjenosti možganov.

Po prečitani obtožnici prizna obtožena, da je kriv, taji pa, da bi bilo dejanje dogovorjeno. Nervozno in s silo je spravljal iz sebe priznanje o usodepolnem spopadu. Hotel je Gselmana le po roki udariti, po nesreči pa je zadel glavo.

Angela Gselman pripoveduje v zaslišanju, da je mož popival in jo pretepal, nikoli ji ni dal denarja. V usodni noči jo je zopet pretepal, da je morala v sami srcaji pobegniti skozi okno iz hiše. Nato je zgrabil za kuhinjski nož ter stekel za njo. Dobil jo je na dvorišču ter jo začel pretepati z roko. Takrat je priškolil na pomoč Straus, ki je slučajno prišel mimo hiše, in žaloigra se je zaključila s strašnim koncem. S Strausom ni bila dogovorjena in je bil njegov usodepolni nastop povsem slučajen.

Priče so obtoženko obremenjevale. — Razprava je trajala do 11.15. Po kratkem posvetovanju je predsednik razglasil sodbo:

Anton Straus se obsoja na 7 let težke ječe, štiri leta izgube častnih pravic. Gselman Angela se oprosti vsake krivde.

V obrazložitvi sodbe ugotavlja predsednik, da nosi sicer moralno odgovornost za uničenje dveh ljudi, pokojnega moža in obsojenega Strausa, obtožena Angela Gselman, po kazenskem zakoniku pa manjka jo dokazi za direktno sokrivdo.

V Laškem

je umrla po dolgi in mučni bolezni, previdna s tolažili za umirajoče, Grafenauer Josipina, soproga direktorja zemljiške knjige v pokoji.

V Poljčanah

je umrl v starosti 76 let tamošnji mojster in posestnik Franc Smeh. Pokojnika je spremljala velika množina k večnemu počitku ter tako podala dokaz izredne priljubljenosti in spoštovanja, ki ga je užival med ljudmi.

Novi grobovi.

V visoki starosti sta umrli 2 užitarici vdovi in sicer Neža Jančkovici v Dornavi, ki je dosegla starost 90 let, in Marija Horvat v Krčevini pri Ptujju, stara 82 let.

— V Zabajku je umrl Stan-ko Bauman, čevljar-ski pomočnik, star šele 20 let.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

New York City.

Peter Zgaga

POGOVOR NA PIKNIKU.

Nedavno sem površno opisal priprave za piknik, danes se pa spodobi, da pogrejem staro stvar in povem, kako je na pikniku.

Po mojem mnenju so si slovenski pikniki precej podobni, pa naj se vrše v Californiji ali na Long Islandu.

Ze zgodaj popoldne začne prihajati rojaki, in člani veseličnega odbora imajo čez glavo dela.

Blagajnik sedi pri vходу poleg male mizice. Na mizici je lesena skatlja, v kateri so bile nekoč cigare. Tista skatlja je provizorična društvena blagajna.

Tudi bara je provizorična. Kozarci na bari so lepo pomiti, poleg je pa velika posoda za pomivanje posode. Proti večeru ne več več, če je v veliki posodi voda ali pivo.

No, proti večeru je nekaterim rojakom pač vseeno.

— Maama! — prituli otrok izza vogala.

— Križ božji, pa frišno sem ga oblekla — se hudeje mama — kaj si pa delal, da si tako osvinjan! Pačka nemarna! Le poglej tistega fantka, kako je lep!

— Saj ni fantek, saj je punčka — popravila mati čistooblečenega otroka.

— O, punčka je! Lej, lej, pa je res lepa punčka, pa sem mislila, da je fantek. No, saj danes sploh ni nobenega razločka.

— Ježeskrisiš! — vzklikne rojakinja ko da bi jo osa pičila. — Komaj sem doli sedla, on je pa že pijan. Pogledj, pogledj, kako ga zmaša. Pa mu vsaj niso dali kakšnega gifta! Saj je vendar doma jedel in ni pil na prazen želodec. Vse, kar sem skuhala, je sam pohlastal Jaz namreč ne smem preveč jesti — mika in krekerse — je rekel dohtar. Ja, pa kakšnega fajna dohtarja imam. Je tak dohtar, da ne vzame vsake gorii. — No, ker ste ravno vi — mi je rekel — vas bom pa gori vzel. Je res dober dohtar. Še sleči se ti ni treba, pa že ve, kaj ti fali. Oh, moj bog, kako se ga je nacižal moj dedec. Tony, tak bodi vendar pameten. Saj si bil vedno olrajt.

Skrbna mati potegne svojo mabeudno hčerko na stran in ji začne peti litanije:

— Le glej, da te ne zgubim izpred oči. Plešeš že lahko, sumo kaj poštenega si izberi. Prečim ti pa, tistih se boj, ki rečejo govore in pa takih, ki kar v tla gledajo in tuhtajo, že sama veš kaj. Tak te ne bo nikdar vzel. Moraš malo naprej pimisli, da ne bo s teboj tako kot je bilo z menoj. Ravno na mojo poročno noč so te gliste tako dajale, da sem te morala do jutra prenašati po kvartirju; dedec — to se pravi tvoj oče, bog mu laj dobro, saj ni bil nič prida — se je pa po postelji valjal in klet. Vsi moji medeni tedni so po plenicih dišali. Ja, saj pravim, to je mladi svet. Jaz vem, ker sem izkušena ženska.

Zanimivo je tudi gledati rojaka, ki išče svojo ženo.

— Ali si našo kaj videl? — vprašuje vseprek. — Cifiks, kar zgubila se je. Ni je in je ni. Vse sem pregledal, pa je ne najdem.

— Nemara je šla v horšt borovnice nabirat — ga krne prijatelj. — Letos je od sile borovnic. Kar ongavo pogledj, čakaj, zdaj bo priplesala mimo — se po hrstu je črna od njh.

— Cifiks — se pridruša rojak — če jo dohim.

In tako gre do konca. Naposled zaigra godba "Lepo našo domovino", zadovoljno občinstvo se pa odmaja v črno noč...

DENARNE POSILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.25	Din. 200	\$18.25	Lir 200
\$ 7.30	Din. 300	\$24.40	Lir 300
\$11.75	Din. 500	\$38.20	Lir 500
\$23.50	Din. 1000	\$76.40	Lir 1000
\$47.00	Din. 2000	\$152.80	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVREŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5. — morajo poslati	\$ 5.75
\$10. — " " "	\$10.85
\$15. — " " "	\$16. —
\$20. — " " "	\$21. —
\$25. — " " "	\$26. —
\$30. — " " "	\$31.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

DELAVSKA UNIJSKA ŠOLA

Unija International Ladies Garment Workers ima v Brookwoodu šolo, ki poučuje vse članice svoje unije, ki se žele še dalje izobraževati v svoji stroki. Na sliki vidite učenke enega razreda s svojim učiteljem.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. K. KAERGEL:

TURŠKA SABLJA

Se zdaj visi v mlinu prav na istem mestu, kjer je visela pred kdove koliko leti. Načrto se vzpenja v drznem lohu. Navadno imamo ondi slike svojcev, a mlinar je imel le turško sabljo. Kadar je prišel kdo v mlin, je stari mlinar pogledal osuplega prisleca, se nato ozrl na sabljo in se smehljaj:

"Da, da, veste, tudi tale sablja ima svojo zgodovino!" In čeprav je stari mlinar že zdavnaj vedel, da je že večkrat povedal tisto storijsko, vendar je opozoril prisleca nana in začel tudi že začel pripovedovati.

Bilo je krog osemdesetega leta, ko je razsajala po tistih krajih "črna roka". Saj ni bilo tedna, ko bi ne bili izropali kake hiše. Pa kako skrivno so to opravljali! Po cestah so stražili orožniki, kmetje so imeli luč v hišah, vrata so bila zaklenjena in z zaphom obožena, ljudi psi so godrnjali po dvoriščih, puška je stala rabita tik postelje — vse je bilo nered.

Nekoč je živinski mešetar Eksner, velik bahar in bogat mož, svetoval to in ono, nato so drugi kmetje stopili skupaj in se posvetovali. Sosed Joske je nabil puško in dodal: "Me ni vsa ta raja ne pride do živega. Imam izvrstnega psa. Le pogledajte, kakšne zobe ima! Naj ti le pride kak nepovabljenec!"

A je ponoči le bedel in segei po puški, ki je bila navadno pri postelji. Zdalaj ga je nekaj vrglo na posteljo. V ustih je začutil zatik. Vrvi so ga rezale v zapetjce. Bog pomagaj, njegova žena je ležala zraven in se ni genila. Nato so plahotale sence po sobi. Odprli so vse omare, čez čas je bilo slišati nekakšen voz, ki se je pe-

ljal po slami. Čez uro nato se je iznebil vrvi. Pes je ležal z iztegnjenim jezikom kraj utice in je bil mrtev. Konja ni bilo več v hlevu. Nihče ni bil videl skrivnostnega voza. Le slama po tleh je oznanjala, da je bila "črna roka" spet v vasi.

Mlinarju vse to ni šlo v glavo. Tisti čas se je bil tesneje ckenil Eksnerjeve družbe. Veliko je bilo, če je Eksner koga vzel v svoj krog in prekrokal z njim kako noč. Mlinarjeva hiša je stala izven vasi. Potok je tihel mimo vrh. Drevo red samih topolov je držal od mlina v vas. Mlinar se je le začel vznemirjati. Ponoči kar ni mogel spati. Ko je zapihal veter skozi lino, se je mlinarica prestrašila in ga zbudila. Nato je šel pogledat in je videl, da so vsa vrata zapaljena. Tudi tedaj je bilo tako, tisto noč, ko so se topoli pogrezali v meglo. Vrbe so bile ko strašila. Mlinar ni mogel spati. Nemirno se je premotal sem in tja. Vse je bilo tiho. Veter je zaspal. Le tu in tam je padel kak listič na tla. Mahoma ga je prestrašila neka stopinja. Odhitel je k oknu in videl skozi vežo, kako se je izza vrbe motovila neka oseba. Bila je večja in večja. Kri mu je zastala v žilah. To je bil človek, ki se je korak za korakom previdno bližal. Ko se je mlinar nekoliko osvestil, je šnil v kamro in zbudil hlapca: "Tine, ali se upaš zlesti skozi mlinsko kolo? — Torej hiti vzdolž potoka v vas po pomoč! Ze gredo!" Hlapec je prestrašeno zazijal, se naglo oblekel, šnil bos v mlin in že izginil.

Mlinar se ni upal dihati. Vedel je, da so vrata in okna dolro zaprta. Tedaj se je spomnil, da strešna lina ni zapeta. Križ božji! Hotel je v sobo, kjer je imel puško, a se je ko zavedel, da ondi preži tisti človek. Najbolje bi bilo, da zbudi ženo, a kaj, ko tako mirno spi! Se sanjalo se ji ni, da lodi smrt krog hiše. Tedaj je zagledal nad posteljo turško sabljo. Še stari oče jo je imel in nihče ni vedel, kako in kdaj je zašla v mlin. Preizkusil je njeno ostrino. Oh, prav nič ne bo z njo! Pa le ne bo dolgo sam, zakaj, preden se bo moral braniti s sabljo, bo že prišel Tine z ljudmi. Previdno se je splazil po stopnicah na podstrešje. Že se mu je zdelo, ko da bo pes zalajal, a je bilo slišati le grgranje z dvorišča. Že je bil na podstrešju. Prazna lina se mu je zarezala ko strašilo. Slednjič je obstal ob lini in se ozrl venkaj. Oni človek je stal pred mlinom in pomahal z roko. Zdal se je izluščil iz temine dvoje, troje, pet, sedem postav. Vsi so molčali. Neslišno so se dotipali do vrat, nalahno so zaženketali ključci. A ključavnica se ni odprla, tudi okna se niso vdale. Za hip je bilo vse strahotno tiho. Nato mu je zastalo srce. Prišli so gasilsko lestvo. Prišli so k lini. Roka se mu je krčevito oklenila stare sablje. Nekoč se je povzpela na lestvo. Če bi zdalje zavpil, bi morda odnehali. A je stisnil zobe in slišal, kako so drsele roke po klinih. Časih se je tisti, ki je stopal navzgor, malo ustavil. Slednjič se je prikazala glava v lini. Nato je possegla dolga, strahotna roka skozi.

Mlinar je čakal. Druga roka se je tipaje približala. Zdal je bila že vsa glava notri. Mlinar je dvignil sabljo. Siknil je nad glavo: "Naza, ali te pa ubijem!"

A telo se je sunkoma pogna lo skozi lino. Nato je zavriščala sablja po ozračju. V trdo je zadela in zaškripalo je nekaj, kakor bi se trle kosti. Velikansko truplo je telebnilo vznak. Roke so se mrtvo povesile. Človek je ko mrtev visel v lini. Mlinar ni mogel več dihati. Spodaj je bilo še vse tiho. Nato plaho klicanje, bolj in bolj nujni vzkliki. Tedaj so črne postave spoznale, da se je drznemu plezalcu nekaj pripetilo. Mlinar je še slišal prita-jeno kletvico. Baš se je še enkrat krčevito oklenil sablje. Tedaj je siknilo iz globine: — "Rdečega petelina na streho!"

Mlinar ni hotel pogledati navzdol. Slišati je bilo mešanic korakov. Tako, zdaj je menda konec. Spodaj je bilo vse glasneje in glasneje. Nekoč je strašno zavpil: "Reši se!" nato so kleli in kričali. Pomoč je bila tu. Mlinar se ni zgenil. Slednjič je prišel Tine s sosedi. Mlinarica je ječala in se jokala. Ko so dvignili la-

terno, so videli mlinarja, ki je držal krvavo sabljo v rokah in dejal: "Lejte!" Zlezli so na podstrešje in vsi na mah zakričali: na tleh je ležal Eksner!

Oddleč je bilo v vasi mirno in varno. Razbojnikov ni bilo več, prijeli so jih in obsodili. Eksnerja so pokopali tik pokopališkega zidu.

Turška sablja visi oddleč v mlinu na častnem mestu. Stari mlinar je že umrl, a sablja še zmeraj priča o rešitvi vasi.

Naši v Ameriki

BOJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— V sredo 12. junija bo graduiral na Western Reserve univerzi v Clevelandu Rudolph F. Antončič, ki je dovršil medicinsko šolo univerze. Mladi slovenski zdravnik je študiral vztrajno in neumorno in je bil vedno na odličnem mestu. Dostikrat se je moral boriti z mnogimi težavami, toda s svojo vztrajnostjo in ljubeznivo pomočjo rodbine je končno dosegel svoj cilj.

— 7. junija je preminula v Clevelandu na svojem domu po kratki bolezni Anna Kosta, rojena Puharič, ki zapuša soproga Petra, hčerko Virginijo, sinova George in Nicholas, brata Nicholas G. Puharič, ki ima zobozdravniški urad in tri sestre, Mary Blečić, Gloria Wuco in Domonika Mladinec. Pokojna je bila 47 let stara ter doma iz sela Bol, otok Brač v Dalmaciji.

— 6. junija dopoldne okrog 11.45 dopoldne se je v New York Central R. R. tovarni v Clevelandu pripetila huda nesreča, v kateri je izgubil svoje mlado življenje slovenski mladenci Joseph Berzin. Pokojni je delal pri dvigalu h katere-mu je pritrjevala dve železni plošči, katerih vsaka je tehtala okrog 750 funtov. Predno pa jih je pritril dvigalu, je dviglač začel ploči dvigati, pri čemur je dobil Berzina kritične poškodbe na glavi. Nesrečnik je bil odpeljan v Glenville bolnišnico, kje je ob 3.20 popoldne umrl. Pokojni je bil 24 let star ter rojen v Clevelandu. Pred 18 meseci se je poročil z Mildred Mikshe, hčerko družine Anton in Alice Dolgan, ki vodi trgovino z železino. Poleg žalujoče soproge zapuša pokojni tudi dva brata Antona in Franka ter sestro Mary.

— V Waukegan, Ill. je umrl John Divjak za pljučnico. Rojen je bil na Vrhniki ter se je o svojem rojstnem kraju zelo rad pogovarjal, ako je le prilika nanesla.

Pokojni je bil član društva sv. Roka, JSKJ, ter ustanovni član tukajšnjega društva Sokol, katero je praznovalo lansko leto 25-letnico.

Po njegovi želji je ležal na mrtvaškem odru v sokolski uniformi.

Pokopanj je bil ravno na dan kinčanja grobov.

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

21

SEDMO POGLAVJE

Oče Cristoforo je dospel kakor izhoren poveljnik, ki je brez lastne krivde izgubil važno bitko, ki je potrt, a ne malodušen, v skrbeh, a ne osupel, ki teče, a ne beži, in gre, kamor ga kliče potreba, da utrdi ogrožene postojanke, zbere zopet čete in da nova povelja.

"Mir vam bodi," je rekel, ko je vstopil. "Od človeka ni ničesar pričakovati; tem bolj je treba zaupati Boga — imam že tudi nekaj izkazov njegovega varstva."

Dasi ni nobeder izmed njih postavil posebnega upanja na poskus očeta Cristofora, ker bi ne bilo samo nekaj redkega, temveč predvsem nekaj nezasišnega, da bi kak mogočnik odnehel od svoje preoblastnosti, če ni prisiljen, iz gole ugodljivosti do neoboroženih prošelj — vendar je žalostna gotovost bila za vse tri hud udarec. Ženski sta sklonili glavo, v Renzovi duši pa je jeza prevladala nad potrpežljivostjo. To obvestilo ga je našlo že pohmea grenkobe od toliko bolestin presenečenj, od toliko izjavljanih poskusov, od toliko prevaranih upov in v tem hipu povrhu še razdraženega radi Lucijinega upiranja.

"Rad bi vedel," je zavpil škripaje z zobmi in povzdignil glas, kakor ga ni še nikoli poprej v prisotnosti očeta Cristofora, "rad bi vedel, kakšne vzroke je povedal ta pes za svojo trditev... za svojo trditev, da moja nevesta ne sme biti moja nevesta."

"Ubogi Renzo!" je dejal redovnik z resnim in usmiljenim glasom, in s pogledom, ki je ljubeznivo zaukazoval pohlevnost. "Če bi mogočnik, ki hoče zagrešiti krivico, bil vedno prisiljen, da pove svoje vzroke, bi se svet ne vrtel, kakor se zdej vrti."

"Torej je rekel, ta pes, da noče zato, ker noče?"

"Ni rekel niti tega, ubogi Renzo! To bi bila še ugodnost, če bi moral krivico, da jo zagrešijo, tudi javno izpovedati!"

"Toda nekaj je vendar moral reči; kaj je rekel, ta ogorek peklenški?"

"Jaz sem slišal njegove besede, a ti jih ne bi mogel ponoviti. Besede hudobneža, ki je močan, prodro in uidejo. On se ti lahko razjezi, ker kažeš, da ga imaš na sumu, in ti istočasno da čutiti, da je, kar sumiš, neizpodbitno res; on lahko zmerja in se proglasa užaljenega, zasmejuje in zahteva opravičila, plaši in se pritožuje, on je lahko nesramen, a tako, da mu ne moreš ničesar očitati. Ta človek ni izustil ne imena te nedolžne revice ne svojega, niti pokazal ni, da vas pozna, niti ni rekel, da kaj zahteva; toda... toda, moral sem žal razumeti, da se ne da premkniti. Vkljub temu zaupajte v Boga! Vedve, revici, ne izgublajte poguma, in ti, Renzo... ah, veruj mi, da se lahko zamlim v tvoj položaj in čutim, kaj se godi v tvojem srcu. Toda potrpljenje! Uboga, grenka je ta beseda za onega, ki ne veruje; toda ti... ali ne dovoliš Bogu enega dneva, dveh dni, kolikor si jih bo hotel vzeti, da podeli znago pravice? Čas je njegov in obljubil nam ga je toliko! Prepusti vse njemu, Renzo, in vedi... vedite vsi, da že držim v roki nitko, da vam pomagam. Za sedaj vam ne morem več povedati. Jutri me ne bo sem. Ostanj moram ves dan v samostanu, radi vas. Ti, Renzo, skušaj priti do mene ali če bi po neprevidelemu slučaju ne mogel, pošljite zanesljivega človeka ali pametnega dečka, da vam po njem lahko sporočim, kar bo treba. Temni se; hiteti moram v samostan. Torej le vero in pogum! Zbogom."

Po teh besedah je naglo odšel in stekel skoro skokoma doli po vijugasti, kameniti stezi, da ne bi prišel prepozno v samostan in tvegal, da ga pošteno skregajo, ali, kar bi se težje presedel, da ga zadene kazen, ki bi ga drugi dan ovirala, da ne bi mogel biti brž pripravljen na vse, kar bi mogla zahtevati potreba njegovih varovancev.

"Ali ste slišali, kaj je rekel, da ima, ne vem kaj... neko nitko, da nam pomore?" je rekla Lucija. "Njemu se moramo zaupati; to je mož, če obljubi deset..."

"Če je le to...!" jo je prekinila Neža. "Govoriti bi bil moral bolj jasno ali poklicati mene stran in mi povedati, kaj je ta..."

"Čenče! Stvar bom jaz končal, jaz jo bom končal!" je zdaj prekinil Renzo, hodeč gor in dol po sobi, s takim glasom, s takim obrazom, da ni bilo mogoče dvomiti o pomenu njegovih besed.

"Oj Renzo!" je vzkliknila Lucija. "Kaj hočete reči?" je vzkliknila tudi Neža. "Kaj je treba praviti? Stvar bom jaz končal. Naj le ima sto ali tisoč vragov v sebi, končno je vendar tudi on iz mesa in kosti..."

"Ne, ne, za božjo voljo..." je začela Lucija, toda jok ji je presekala besedo.

"Take besede se ne spodobi, niti v šali," je rekla Neža.

"Joj, Renzo!" je rekla Lucija mukoma, med ihtenjem. "Nikdar se vas nisem videla takega."

"Ne govorite takih stvari, za božjo voljo," je spet v naglici povzela Neža s tišjim glasom.

"Ali pozabljate, koliko rok ima ta človek pod svojim poveljstvom? Pa če bi tudi... Bog varuj!... proti revežem se zmerom najde pravica."

"Jaz jo naredim, pravico! Čas je že. Stvar ni lahka, to vem tudi jaz. Zastržil se je dobro, pes, morilec; čuti, kako je z njim. A nič ne delo: odločnost in potrpežljivost... bo že prišel trenutek. Da, jaz jo naredim, pravico; jaz osvobodim deželo. Koliko ljudi me bo blagoslavljalo!... In potem — trije skoki..."

Groza, ki jo je Lucija občutila ob teh jasnejših besedah, je ustavila njen jok ter ji dala moč, da je spet govorila. Dvignivši objokani obraz iz dlani, je rekla z užaljenim, a odločnim glasom: "Ni vam torej nič več do tega, da bi me imeli za ženo. Jaz sem se zaročila z mladencem, ki je vedel, kaj je strah božji; toda človek, ki bi imel... Če bi tudi bil varen pred vsako pravico in vsakim maščevanjem, pač že bi bil kraljev sin..."

"Dobro!" je kriknil Renzo z obrazom spreminjenim kakor še nikoli. "Jaz vas ne bom imel; a ne bo vas imel niti on. Jaz tu brez vas, on pa pri samem..."

"Ah ne, za Boga, ne govorite tako, ne delajte takih oči! Ne, nmorem vas gledati takega," je vzkliknila Lucija jokaje, ročec in skle-pajoč roke, medtem ko je Neža klicala mladenci vedno znova po imenu ter ga trkala po ramenih, rokah in dlaneh, da bi ga pomirila. On je nekaj časa nepremičen in zamišljen strmel v prosoči Lucijin obraz, nato jo je nenadoma srdito pogledal, planil nazaj, iztegnil roko in kazalec proti njej in kriknil: "Njo, da, njo hoče on imeti! Umreti mora!"

"In kaj sem vam jaz zalega storila, da me silite umreti?" je vprašala Lucija ter se vrgla pred njim na kolena.

"Vi!" je odvrnil z glasom, ki je izražal vse drugačno jezo, pa vendar jezo. "Vi! Kako mi hočete vi dobro? Kako ste mi to dokazali? Ali vas nisem prosil, in prosil? Vi pa: ne in ne!"

"Da, da," je nagloma odvrnila Lucija, "pojdem h kuratu, jutri, zdaj, če hočete; pojdem. Bodite spet, kakor ste bili prej; pojdem."

"Ali mi to obljubite?" je dejal Renzo z glasom in obrazom, ki je postal hipoma bolj človeški.

"Obljubujem."

"Obljubili ste."

"O Bog, hvala ti!" je vzkliknila Neža dvakrat zadovoljna.

(Dalje prihodnjič.)

Kdo si ne želi domov?

VSAKDO lahko sedaj z malimi stroški potuje v domovino in se neovirano vrne nazaj.

Moderni parniki Vam nudijo vso postrežbo, in kdor je od veččega zastopnika pravilno poučen, mu je potovanja zabava.

Pri nas lahko kupite vozne liste za vse parnike.

Vsa pojasnila za dobavo potnih listov, affidavitov; če želite dobiti sorodnika iz starega kraja, kakor tudi vse druge informacije, da mo vsakomur brezplačno.

Pišite nam!

SLOVENIC PUBLISHING Co. Travel Bureau

216 West 18th Street New York, N. Y.

Mi zastopamo vse parobrodne družbe.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

KNJIGE NABOŽNE VSEBINE

BOŽJA POT MATERE BOŽJE NA ŠMARNI GORI. Cena	20
BOŽJA POT MATERE BOŽJE NA BLEJSKEM JEZERU. Cena	20
DUHOVNI BOJ. 384 strani. Cena	50
FABIOLA. Cerkev v katakombah. 222 str. Cena	45
KATOLIŠKI KATEKIZEM	50
MLADENIČEM. I. zvezek. Cena	50
II. zvezek. Cena	50
MESLIJA. 100 strani. Cena	50
SLOVENSKA NARODNA MLADINA, 452 str. 150	

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Mož v ognjeni peči

Roman iz življenja

Za "Glas Naroda" priredil: I. H.

27

— Zakaj si tako kratkobeseden? Povej mi kaj o njej. Ne, nikar. Mrtva je. Samo nekaj bi rada vedela: ali ti je kaj slabega povedala o mojem očetu?

Pavel zmaje z glavo.

— Nikdar ni mogla biti jezna, — ji odgovori. — Živela je s čuti in živci, njeno življenje je bilo kot zibanje v zraku, pozabila je vse sence, kadar je stala na soncu, in sonce je ljubila. Seveda je morala sinu, ko je dovolj dorastel, da je smel zahtevati, vse pojasniti, toda tudi to se je zgodilo brez jeze in zaničevanja. Kako je vse bilo, sem izvedel šele iz pisem njene zapuščine.

— Torej ti veš —

Pavel zamahne z roko in Dija molči; tiho vzdihne in z nogami ropoče po tleh.

— Morem si misliti, — prične zopet Dija, kot bi govorila sama s seboj in kot bi njen glas prihajal iz daljave, — da ti ni lahko uživiti se v očetov značaj. Matere nisem poznala, vzgajal me je oče, trdo kot otroka kake vojaške družine. V nedotakljivosti angleškega visokega plemstva, kateremu je prijaznost do podložnih ljudi znak odličnega mišljenja, kakor strogost proti samemu sebi. V tem neusmiljenem obvladavanju čustev je pojasnjena očetova narava. Ko je zavrzel svojo željo in tebe in se je odpovedal svoji edini sestri — tudi to mi je znano — je zadel tudi sam sebe. Podjarmil je bolečino, in v jezi svoje ljubezni je zmagal, premagal je sam sebe.

— Ali naj bo to obramba, Dija? — vpraša Pavel. — Ali hočeš to imenovati velikost?

— Rolf ničesar drugega nočem, kot samo zbuditi v tebi razumevanje njega. Nikdar ga nisem videla jokati. Pri tem pa sem na tihem pogosto jokala zanj. Kajti njegova trdost je mnogokrat zadela mojo mehko. To imam mogoče po materi. Toda bala sem se osamelosti, ki jo je oče ustvaril za mene. Toda prenesla sem, česar mati ni mogla prenesti. Iskala je naklonjenosti, jaz sem se naučila sama hoditi.

— Do križpota, kjer najdeš spremstvo.

— Spremstvo bi tudi mogla najti, toda spremljevalci niso bili za mene. Navajena sem na gore, oni pa so imeli radi nižino. Toda ne govoriva o meni, govorila bom o očetu, tudi zaradi tebe. Spomni se, kar sem ti rekla na dan tvojega prihoda: odkar je vedel, da boš prišel, ga nekaj grize. In to se je še povečalo. Črv neprestano grize.

Sapa zašumi okoli hiše in se razvije okoli vogla. Tiho zapopotajo okna.

— Nevihla, — pravi Pavel.

— Ne, — odgovori Dija, — ni čas za to. Suh vihar. Toda ta hiša je zgrajena za to in vse prenese. Ako zapotata nekaj opek, naju me sme motiti. Očeta si zelo presenetil, Rolf — to si bil ti.

— In zakaj?

— To ni tako naglo pojasnjeno. Najprej pač, ker mu je ugajalo tvoje znanje, tvoje zmognosti in veselje do dela. Potem pa tudi, ker izgledaš drugače, kot pa je pričakoval.

Pavel postaja pozornjši.

— Kaj naj to pomeni, Dija? — vpraša.

— To pomeni, da je mislil, tako se mi zdi, da boš podoben onemu drugemu, katerega ni poznal. Pred kratkim je govoril o tebi in tedaj je rekel: — Fant je vendar-le pravi Zaler. — Tako je rekel, jaz pa sem prikimala.

Zopet prihrumi veter in zopet zapopotajo okna. Pavel vstane in zapre notranja steklena vrata verande. To pa je storil samo, da zakrije naraščajoče razburjenje. Kar je povedala Dija, je samo potrdilo to, kar je razmišljeval in sumil. Dobro je bilo, da Zaler ni gledal v Flavignyjeve oči.

— Razumem, — pravi Pavel z lahkim nasmehom.

— Ljubezniva naklonjenost narave, — pravi Dija. — Prevara ali ne, gre za korist vprašanja. Oče preminja svojo sodbo glede najine matere.

Pavel obstoji pri steklenih vratih. Za njimi so zunanja vrata iz cedrovine, okovana s pločevino, ki ropota v viharju. Ropota pa tudi za njegovim čelom, tu je našel vihar odmev. Čutil je boj: boj za Rolf se je šele sedaj pričel.

— Dobro, Dija, — pravi. — Prevara ali ne — ponovim tvoje besede. Kot se oče prepira s svojimi občutki, je njegova stvar. Toda korist —?

— Ne oprimi se tega izraza. Prevdari mirno in hladno, zaradi mene tudi trgovsko, korist, ki more priti iz premembe očetovega mišljenja. Dozdaj si zanj komaj živel. Vsako leto ti je plačeval svoje prispevke in s tem si bil odpravljen. Ako bi ga prosil za pomoč, bi se ti mogoče podal, toda z mrmljanjem. Vsled tega si napravil pametno šahovsko potezo, da si mu poslal načrt svoje iznajdbe.

— Prosim, Dija, — pravi Pavel, — to ni bila šahovska poteza, saj ne v spekulativnem smislu, kakor menda ti misliš.

— Med seboj si ne bova ničesar prikrivala, — pravi Dija skoro osorno. — Ali nisi iskal zblizanja?

— Samo od trgovca, kateremu sem obljubil udeležbo pri svoji stvari. O, Dija, misliš, da je bil to poskus potipati njegovo srce. O, ne, v tem pa me ne poznaš. Dovolj mi je bilo težko prejemati njegov denar. Toda mati je umrla brez vseh sredstev, jaz pa sem moral izpeljati česar sem se kotil. Še nekaj ti bom povedal. Juristi so mi hoteli dopovedati, da imam si-novske pravice do očeta, četudi mi je odrekal priznanje. Toda rajši bi si dal odrezati roko, kot pa bi te mogel oropati dedščine.

Dija nepremično gleda vanj. V njenih očeh je bila radovednost, da bi ga boljše razumela. Ko tako govori, zveni od zgoraj navzdol. Bil je Zalerjev ponos.

— Oče še živi, — pravi Dija, — in v vprašanju dedščine bi morali tudi mene poslušati. Moj brat si. Toda tvoje besede mi ugajajo. Oprosti, ako sem pričela z napačnim domnevanjem. Na stvari se nič ne izpremeni. Oče te je vzljubil, to je gotovo. Ne samo zaradi stvari, temveč človeško. Pozdravil te je kot sina, in ti mu praviš oče. To je lahko reči. Aki pa ne more priti čas, ko pri sami besedi zveni tudi utrip srca?

(Dalje prihodnjič.)

Še vedno je čas, da ste navzoči pri otvoritvi

EVHARISTIČNEGA KONGRESA

V LJUBLJANI OD 28. DO 30. JUNIJA

POTUJTE Z

R E X

NAJHITREJŠIM PARNIKOM NA JUŽNI PROGI

15. JUNIJA

Po šestih dneh čudovite lepe vožnje čez ocean in po Sredozemskem morju, boste prišli v Genovo. Od tam pa se boste peljali z brzotlakom v Jugoslavijo.

Za pojasnila vprašajte kateregakoli zastopnika ali pa na — 624 FIFTH AVENUE, (Rockefeller Center), NEW YORK CITY

ITALIAN LINE

IMELI SO GA — PA SO GA ISKALI ...

90 detektivov je te dni kar dva dni iskalo profesorja, ki se je izgubil v Parizu. Povsod so ga iskali, profesor pa je bil tam, kjer ga detektivji niso znali poiskati.

Profesor George Hopkins je Američan. Peča se z egiptovskim starinoslovjem ter že 25 let predava na ameriški univerzi. Pred nekaj tedni se je pripeljal v Evropo. Obiskal je Pariz, da bi v pariški narodni biblioteki preštudiral nekaj knjig za svoje veliko delo, katero že več let piše. Učeni profesor je bil prvič v Parizu. Z njim je prišla tudi njegova žena, ki pa ima veliko dela s tem, da svojega moža nadzira kakor malega otroka. Gospod profesor je namreč strašno raztresen. Skrbna gospa je svoje

ga moža vsako dopoldne spremlila do veže narodne bibliotek, kjer je tri ure študiral egiptovske starine. Čez tri ure je prišla žena ponj in ga odpeljala. Te dni dopoldne pa je gospa Hopkins zamašala čakala na svojega moža. Od nikoder ga ni bilo. Vsa prestrašena je poizvedovala in zvedela, da je že pred dvema urama odšel. Ko profesorja tudi popoldne ni bilo na spregled, je gospa to na-

znanila policiji. Policija je takoj alarmirala 90 detektivov, ki so po vsem mestu začeli iskati izgubljenega profesorja. Vse zaman! Profesorja ni bilo niti zvečer niti drugi dan. Gospa je že prosila, da trupo ubogega moža, ki se je gotovo ponesrečil, poiščejo v Seini, kamor so ga vrgli zločinci.

Tretjega dne opoldne pa je na policijskem ravnateljstvu zapel telefon. Od komisarijata so telefonirali, da so aretirali glasovitega vlomilca Jacquesa Crebina, ki pa trdovratno taji in pravi, da je profesor Hopkins. Eno uro kasneje je srečna gospa svojega moža že odpeljala s seboj. S tem se je tudi pojasnilo, zakaj je profesor izginil.

V pondeljek dopoldne je profesor pol ure prej opravil v knjižnici in se sam sprehajal po Boulevardu ter čakal ženo. Bil pa je tako zamišljen, da ni zapazil, kako ga nekdo opazuje. Profesor je še stopil v neko kavarno, neznance pa za njim. Preden je profesor dobro sedel, mu je neznance že pobral iz suknje vse listine in potni list, namesto tega pa mu je vtaknil v žep elegantno škatljo.

Neznance, ki seveda ni bil

nihče drugi kakor glasoviti vlomilec Crebin, je nato telefoniral policiji, da se vlomilec Crebin skriva v tej in tej kavarni, preoblečen v raztresenega profesorja. Čez 20 minut so detektivji profesorja že imeli v svojih pesteh ter so ga zaprli. Pri njem so našli škatljo z dragoceno brošo, katere je bila dva dni prej ukradena pri nekem draguljarju. Medtem pa so drugi detektivji že iskali pogrešanega profesorja, ki pa je sedel v celici št. 243 pod skrbnim varstvom drugih detektivov, dokler se v sredo stvar ni pojasnila.

RAZTRESENI UČENJAKI

V Londonu je izšla resna znanstvena razprava o raztresenosti, katero so kazali številni ugledni znanstveniki. — Njen avtor je skrbno pregledal vse znane podatke in na temelju zgodovinskega gradiva razglasil za pravljico marsikatero znano smešnico. Sprejel pa je v svojo zbirko samo take, ki jih potrjujejo zanesljivi sodobniki, spomini, dopisovanje itd.

Tako n. pr. navaja nekaj anekdot o raztresenem Newtonu:

Newton je slejkoprej vzgled neverjetne raztresenosti. Vendar zatrjuje avtor, da je popolnoma izmišljena znana zgodba o mehko kuhanem jajcu, ko je vrgel Newton v kroj svojo uro in z jajcem v roki čakal, da bi pretekle 3 minute. Zato pa je resnična zgodba o Newtonovi priljubljeni mački, kateri na ljubo je prevrtil vrata svoje sobe, da bi lahko hodila ven in noter. Ko je ta mačka vrgla tri mlade, je naredil Newton še tri odprtine, po eno za vsako mačko. Veliki znanstvenik dolgo ni mogel razumeti, zakaj se to tako čudno zdi njegovim domačim. Ko so mu naposled razložili, da bi zadostovala za vsa mačja družina samo prva luknja, se je Newton na vse grlo zakrohotal in se dolgo ni mogel pomiriti. Izkazalo se je, da je bil ves čas tako poglubljen v neko matematično vprašanje,

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

da ni mogel temeljito misliti na postranske zadeve.

Angleški fizik Faraday si je dva meseca ubijal glavo nad neko težko zvezdarsko nalogo. Naposled jo je le zmagal in priredil javno predavanje o novem odkritju. Začuden poslušavci so razodeli Faradayu da je že pred leti rešil in objavil v strokovnih listih isto vprašanje... on sam.

Francoski fizik Ampere, čigar ime živi v električni merilni enoti, je stalno zamenjaval in narobe rabil najrazličnejše stvari. Pri predavanjih na Sorboni je vedno pobrisal solsko tablo z žepnim robcem ter vtaknil v žep brisačo, ki je visela na tabli. Slušatelji so hoteli pomagati raztresenemu profesorju in so nekoč brisačo na tablo privezali. Ampere je bil ves zmeden, ko je zamaš poskušal brisačo odtrgati. Pomiril se je šele, ko si je nabasal žep s kredno.

ZANIMANJE ZA POGREBNE SVEČANOSTI

smrtnih ostankov slovenskih vojakov bivšega avstr. 97. peš. polka, ki so bili ustreljeni v Radgoni dne 27. oziroma 29. maja 1918, vedno raste. Pripravljali odbor dobiva vedno nove prijave. Posebno v velikem številu so se odzvala razna emigrantska društva. Mariborska občina bo dala udeležencem na razpolago avtobuse po znižani ceni in tudi iz Ljubljane bo peljal poseben avtobus v Gorjico Radgono. Prišla bo tudi četa vojakov in vojaška godba iz Maribora. Ob enem z ustreljenimi vojniki 97. peš. pa bodo položeni v skupni grob tudi vojniki mariborskega polka, ki so padli dne 4. februarja 1919 v bojih za Radgono. Od teh je bilo šest preplelih iz Hallenraina v Avstriji, nedaleč od Radgone, dvanajst pa je bilo do sedaj pokopanih na pokopališču pri Sv. Petru v Gorjici Radgoni. Na pokopališču pri Sv. Petru v Gorjici Radgoni pa so bili dosedaj pokopani: Ajd Franc, Zorman Jakob, Govedič Fridrik, Uršič Ivan, Šabel Konrad ter še sedem vojakov, katerih imena pa niso znana.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadržite opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko potrebnega dela in stroškov, za to Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali je pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lauschie
COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffig
Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA: Indianapolis, Louis Banich
ILLINOIS: Chicago, J. Beršič, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bamblich, Joseph Irv
La Salle, J. Spelich
Mascotah, Frank Augustin
North Chicago, Jole Zelene

JUNIIJA:
13. Majestic v Cherbourg
14. Bremen v Bremen
15. Rex v Genoa
16. Champlain v Havre
17. Manhattan v Havre
18. Berengaria v Cherbourg
19. Lafayette
20. Normandie v Havre
21. Aquitania v Cherbourg
22. Ile de France v Havre
23. Majestic v Cherbourg
24. Europa v Bremen
25. Conte di Savoia v Genoa

JULIJA:
1. Washington v Havre
2. Conte Grande v Trst
3. Bremen v Bremen
4. Champlain v Havre
5. Berengaria v Cherbourg
6. Rex v Genoa
7. Normandie v Havre
8. Aquitania v Cherbourg
9. Europa v Bremen
10. Manhattan v Havre
11. Majestic v Cherbourg
12. Ile de France v Havre
13. Conte di Savoia v Genoa
14. Bremen v Bremen
15. Berengaria v Cherbourg
16. Champlain v Havre
17. Washington v Havre
18. Normandie v Havre

AUGUST:
1. Europa v Bremen
2. Aquitania v Cherbourg
3. Rex v Genoa
4. Majestic v Cherbourg
5. Ile de France v Havre
6. Conte Grande v Trst
7. Bremen v Bremen
8. Manhattan v Havre
9. Champlain v Havre
10. Berengaria v Cherbourg
11. Conte di Savoia v Genoa
12. Normandie v Havre
13. Aquitania v Cherbourg
14. Europa v Bremen
15. Lafayette v Havre
16. Roma v Trst
17. Washington v Havre
18. Majestic v Cherbourg
19. Bremen v Bremen
20. Ile de France v Havre
21. Rex v Genoa

KANSAS: Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Zagar
MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Stejer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)
MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouže
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
MONTANA: Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
NEW YORK: Gowanda, Karl Strniška
Little Falls, Frank Masla

OHIO: Barborton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slesnik
Girard, Anton Nagode
Loralin, Louis Balant, John Štara
Warren, Mrs. V. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ivavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okora
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Tausel
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Frank Škober
Sheboygan, Joseph Kakeč
WYOMING: Rock Springs, Louis Tausch
Diamondville, Joe Ročič

Vsak zastopnik trša potrdilo na svo-
to, katero je prejel. Zastopnik reja
kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja", "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropu; Družba Eu Nasr
Cena1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 592 strani, s slikami

Vsebina: Jezero smrti; Moj romani ob Nilu; Kako sem v Mekko romel; Pri Samarihi; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEM SURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ogujema
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

SATAN IN ISKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

Vsebina: Izseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta;

Izdajalec: Na lovu: Spet na divjem zapadu;

Rešeni milijoni; Dediči

Cena3.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Vsebina: Kovač Šimen; Zoroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nšo-čl. lepa Indijanka; Proklestvo zlata; Za detektiva; Med Komanci in Apaci; Na nevarnih potih; Winetovov roman; Sans Ear; Pri Komanci; Winetova smrt; Winetova oporoka
Cena3.50

Ž U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani

Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno — Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.